

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1001/2025
30.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Растка Наумова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 31/23 од 13.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 675/24 од 28.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Растка Наумова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 31/23 од 13.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 675/24 од 28.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 31/23 од 13.03.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде, а у коју казну му је урачунат дан 02.11.2022. године, када је био лишен слободе.

Према окривљеном је на основу одредбе члана 350. став 5. у вези члана 87. КЗ изречена мера безбедности – одузимање предмета и то путничког моторног возила ближе наведеног у изреци пресуде, које је од окривљеног одузето према потврди о привремено одузетим предметима ПУ Пирот број 56588/22 од 02.11.2022. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 15.000,00 динара и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 23.250,00 динара на рачун Основног суда у Пироту, као и Основном јавном тужилаштву у Пироту на име трошкова кривичног поступка износ од 39.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 675/24 од 28.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Растко Наумов поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези става 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе за наведено кривично дело, као и да на основу члана 488. став 2. ЗКП обавести окривљеног и браниоца о дану и часу одржавање седнице ради присуствовања истој.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева у образложењу захтева нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, истакнуту повреду образлаже наводима да из описаних радњи не произлазе ни субјективна ни објективна обележја кривичног дела, имајући у виду да је окривљени такси превозник, чија је основна делатност превоз путника за накнаду и да превоз може да врши на територији Републике Србије, као и да нема обавезу да легитимише путнике, те да окривљени није могао бити упознат са чињеницом да су лица која су зауставила возило ирегуларни мигранти. Бранилац истиче да је нејасно на основу чега је суд утврдио да је окривљени знао да се ради о мигрантима, када се сведоци – полицијски службеници нису изјашњавали на ове околности. Поред тога, по наводима одбране, нејасно је како је суд утврдио да је окривљени могао или морао знати да су у питању ирегуларни мигранти, јер је вештачењем мобилних телефона утврђено да је окривљени имао уговорену возњу за наведена лица, а возња је тарифирана по важећем ценовнику такси удружења, те да у конкретном случају нема противправности, умишљаја и кривице, као субјективних обележја кривичног дела, на који начин бранилац полемише са закључцима нижестепених судова и оспорава утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и повреду одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП, иако је не нумерише, наводима да је из утврђеног чињеничног стања окривљени могао бити оглашен кривим за прекршај и то из члана 121. став 3. у вези члана 14. став 2. Закона о странцима, али не и за кривично дело, а све имајући у виду чињенично стање утврђено у побијаним правноснажним пресудама, којим наводима такође истиче повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да повреда закона на коју указује одбрана из члана 440. ЗКП, не представља законски разлог у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због кога је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић